

Arlet eta bere aita

Arlet hilabete gutxiko haurtxo bat zen, begi distiratsuak zituen, bi argi tanta txiki ziruditenak. Ingalaterratik etorritako bere aitarekin, Danirekin, bizi zen. Auzoko guztiei barre eragiten zien azentu dibertigarri horrekin hitz egiten zuen, eta batez ere, Manchester Unitedeko zale amorratua zen. Hainbeste non beti izaten zuen zapi gorri eta beltz bat etxeko aulkian zintzilik.

Goizero, Danik astiro-astiro hartzen zuen Arlet eta esaten zion:

“Good morning, little star.”.

Eta Arletek, hitzak ulertzen ez bazituen ere, irribarre egiten zuen. Bere hizkuntza gogokoena zen: aitarena.

Igande goiz batean, kaleak oraindik lo zeudenean, Danik zerbait berezia egin zuen. Arlet jantzi zuen brodatutako armarridun body gorri txiki batekin eta oinetako bigun batzuk jarri zizkion.

“Today is a big day, Arlet!” esan zuen hunkituta.

Egun hartan Manchester United jokatzen ari zen, eta Danik une hori harekin partekatu nahi zuen. Neskatoa bere bularrean eseri zuen sofan eta pantaila erakutsi zion.

“Look, sweetheart, that’s Old Trafford”, xuxurlatu zuen. “The Theatre of Dreams.”

Arleten begiak zabaltzen ziren baloia zelaiaren alde batetik bestera mugitzen zen bakoitzean. Ez zekien zer gertatzen ari zen, baina maite zuen aitaren ahotsaren soinua animatzen zuenean:

“Come on, United!”

Partiduko une batean, jokalari batek gol bat sartu zuen. Danik salto egin zuen, baina berehala gelditu zen Arlet ez beldurtzeko. Altxatu, astiro-astiro birarazi eta kopetan musu eman zion.

“I’ll teach you everything about our team”, xuxurlatu zuen. “Maybe someday we’ll watch a match together in Manchester.”

Arletek zarata txiki bat egin zuen, “aaaah” baten antzekoa, eta Danik barre egin zuen, agian bere lehen animatzea zela pentsatuz.

Partida amaitu zenean, bere magalean besarkatu zuen. Neskatoa lokartu egin zen, hatzez Manchester Unitedeko bufanda estutuz. Ulertu izan balu bezala zen pasio hori ez zela talde batengatik bakarrik, baizik eta aitak munduari, bere sustraiei eta berarekiko sentitzen zuen maitasunari buruz hitz egiteko modu bat.

Eta horrela, igandez igande, Arletek eta Danik tradizio bat sortu zuten: futbol eta besarkada goizak, non maitasunak bi hizkuntza hitz egiten zituen baina leku berera iristen zen.

Batzuetan, bufanda gorri bat, atzerriko azentu bat eta alaba biziki maite duen aita bat besterik ez dira behar istorio eder bat eraikitzeko.